

Naturvårdsverkets författningssamling

ISSN 1403-8234

Naturvårdsverkets föreskrifter om mätutrustning för bestämmande av miljöavgift på utsläpp av kväveoxider energiproduktion;

NFS 201X:XX

Utkom från trycket
den XX XX 201X

beslutade den XX månad år.

Med stöd av 2 § förordningen (1991:339) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion¹ föreskriver Naturvårdsverket följande.

Föreskrifternas tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter ska tillämpas på förbränningsanläggningar som omfattas av lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.

Föreskrifterna innehåller krav på mätutrustning som används vid kontinuerlig mätning och registrering av kväveoxidutsläpp enligt 5 § andra stycket i samma lag.

Definitioner

2 § Om inte annat särskilt anges i dessa föreskrifter, har uttryck i föreskrifterna samma betydelse som i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion och i förordningen (1991:339) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.

I dessa föreskrifter används följande begrepp med angiven betydelse.

Begrepp

Betydelse

Akrediterat laboratorium

De laboratorier som uppfyller kraven i 17 §.

Avgiftsskyldig

Den som är avgiftsskyldig enligt 4 § lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.

Beräkning av rökgasflöde

Bestämning av rökgasflöde genom beräkning baserad på uppmätt eller beräknad mängd tillfört bränsle, bränsledata och kontinuerligt mätt O₂- eller CO₂-halt i rökgasen.

¹ Anmälan ska göras till Kommerskollegium, se bl.a. 6 § förordning (1994:2029) om tekniska regler. När notifiering har gjorts ska här hänvisas till direktivet 98/34/EG.

Bränsledata	Värden för ett bränsles värmevärde, fukthalt, askhalt samt halt av kol, väte, syre, kväve och svavel.
Bränslenyckeltal	Ett nyckeltal som används för att beräkna rökgasflöde. Det räknas fram ur en ekvation med torrt stökiometriskt rökgasflöde (g_{0t}), dividerat med bränslets effektiva torra värmevärde, eller på annat likvärdigt sätt.
CO ₂	Koldioxid
Fast mätutrustning	Hela det mätsystem som används för att redovisa NO _x -utsläppet från produktionsenheten. Med fast mätutrustning avses både mätning av gashalten i rökgasen och bestämning av rökgasflödet samt omfattar hela kedjan från provtagningspunkt med mätinstrument och beräkningar, till redovisning av mätvärden och mätresultat digitalt eller i annan form.
Gashalt	Halt av NO _x , NO, NO ₂ , O ₂ eller CO ₂ .
Giltiga mätvärden	Mätvärden som registrerats med fast mätutrustning som uppfyller kraven i dessa föreskrifter.
Kontrollmätutrustning	Hela det ackrediterade laboratoriets mätsystem. Till denna mätutrustning räknas hela kedjan från provtagningspunkt med mätinstrument och beräkningar, till redovisning av mätvärden.
Konverter	Utrustning som omvandlar NO ₂ till NO i provgasen före bestämning av NO _x -halt i mätutrustning.
Konverteringsgrad	Den procentuella andelen av den NO ₂ i rökgasen som omvandlats till NO när konverter används.
Löpande kontroll	Regelbunden kvalitetssäkring med jämförelse mot referensmaterial.
Mätning av rökgasflöde	Bestämning av rökgasflöde utifrån direkta mätningar av fysikaliska storheter i en rökgaskanal.

Nedre detektionsgräns	Den koncentration av ett ämne som ger en mätsignal signifikant skild från bakgrundssignalen, dvs. lägsta mätbara koncentration.
NO	Kvävemonoxid
Nollpunkt	Förväntat mätutslag då referensmaterialet inte innehåller ämnet som ska mätas (dvs. noll).
Nollpunktsavvikelse	Absolutbeloppet av skillnaden mellan nollpunkt och instrumentutslag då referensmaterial för nollpunkt används.
NO _x	Kväveoxider, summan av NO och NO ₂ , uttryckt som NO ₂ .
NO ₂	Kvävedioxid
O ₂	Oxygen (syre eller syrgas)
Produktionsenhet	Produktionsenhet enligt 2 § lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.
Provgas	Ett delgasflöde som sugits ut från rökgaskanalen för analys i mätutrustning.
Pulshastighetsmetod	En standardiserad metod för bestämning av rökgasflöde.
Referensmaterial	Gas eller motsvarande material där sammansättning och halt har fastlagts tillräckligt väl för att den ska kunna användas för nollpunkts- eller referenspunktsbestämning.
Referenspunkt	Förväntat mätutslag då mätinstrumentet kontrolleras med referensmaterial för mätinstrumentets övre haltområde. Det övre haltområdet avser förväntade mätvärden vid normal drift av anläggningen.
Referenspunktsavvikelse	Absolutbeloppet av skillnaden mellan referenspunkt och instrumentutslaget då referensmaterial för referenspunkten används.
Rutin	Angivet sätt för att utföra en aktivitet eller

process som bl.a. innehåller instruktioner för hur man förebygger oönskade händelser och hanterar dem på rätt sätt om de ändå inträffar. En rutin är dokumenterad, känd av berörd personal och följs. Avvikelse från en rutin dokumenteras.

Standardavvikelse

Ett statistiskt mått på hur mycket en uppsättning mätvärden avviker från sitt medelvärde.

Svarstid

Den tid som hela mätutrustningen behöver för att från nollpunkten uppnå 90 procent av instrumentutslag vid referenspunkten.

Växlande mätning

När en och samma mätutrustning används för växelvis mätning i fler än en rök-gaskanal, alternativt flera punkter i en och samma rök-gaskanal.

Provtagningspunkt

3 § Provtagningspunkt för uttag av provgas samt för direkta mätningar av gashalter och rök-gasflöde ska vara placerad i rök-gaskanal efter eventuell utrustning avsedd för rening av det utsläpp som ska mätas. Provtagningspunkt ska väljas så att representativa mätvärden erhålls.

Bestämning av gashalt

4 § NO_x ska bestämmas enligt något av följande alternativ:

1. NO och NO_2 mäts kontinuerligt var för sig samt registreras som NO och NO_2 eller som summan NO_x .
2. NO och NO_2 mäts samt registreras kontinuerligt som NO_x med hjälp av analysinstrument för NO som är utrustat med konverter.
3. NO mäts och registreras kontinuerligt med fast procentuellt påslag på 2,0 procent NO_2 om andelen NO_2 är lika med eller mindre än 2,0 procent.
4. NO mäts och registreras kontinuerligt med fast procentuellt påslag av andelen NO_2 . Om andelen NO_2 är större än 2,0 procent ska den andel som fastställts användas.
5. NO mäts och registreras kontinuerligt med fast procentuellt påslag på 10 procent NO_2 om ingen NO_2 -andel fastställts under avgiftsåret.
6. Kalibreringsfunktion för NO_x enligt QAL2 och AST i SS-EN 14181.

I punkterna 3 och 4 ska andelen NO_2 av halten NO_x bestämmas under representativa driftförhållanden minst en gång per kalenderår och efter sådana förändringar i förbränningsanläggningen som kan ändra utsläppssituationen.

För produktionsenheter som använder alternativ 3 eller 4, och som har en årlig drifttid understigande 2 000 drifttimmar, behöver andelen NO_2 bara bestämmas minst en gång vart tredje avgiftspliktigt år.

5 § När konverter används ska konverteringsgraden vara minst 90 procent. Rutiner för kontroll och underhåll ska finnas för att säkerställa att konvertern uppfyller kravet. Konverterkontroll ska genomföras i enlighet med tillämpliga standarder.

6 § Mätutrustning och mätområde för bestämning av gashalter ska vara anpassad till de driftförhållanden som normalt kan förekomma.

Instrumentet ska uppvisa god linjäritet. Linjäriteten ska kontrolleras minst vart tredje år. Ingen punkt får avvika mer än 4 procent från ideallinjen. Avvikelsen räknas som andel av värdet på referenspunkten.

Den fasta mätutrustningens svarstid får vara maximalt 200 sekunder.

Nedre detektionsgräns ska fastställas minst en gång per kalenderår.

Samtliga prestandakontroller ska genomföras i enlighet med tillämpliga standarder.

Rutiner ska finnas för skötsel, kontroll och underhåll av mätutrustning. Åtgärder vid skötsel, kontroll och underhåll ska dokumenteras.

Alla kända fel på den fasta mätutrustningen ska åtgärdas även om kraven i dessa föreskrifter är uppfyllda.

7 § Vid löpande kontroll gäller följande:

1. Mätutrustning för bestämning av de gashalter som ligger till grund för rapportering av NO_x-utsläpp ska kontrolleras minst en gång per kalendermånad. I kontrollen ska nollpunktsavvikelse och referenspunktsavvikelse fastställas och dokumenteras.

2. Den angivna osäkerheten i värdet på referenspunkten får vara högst ± 2 procent. Referensmaterial för O₂ får bestå av luft med förväntad halt på 20,9 procent O₂.

3. Justering av mätutrustning ska utföras senast då nedanstående gränser för avvikelser överskrids.

Nollpunktsavvikelse > 2,0 procent och > 1,0 ppm

Referenspunktsavvikelse > 4,0 procent och > 2,0 ppm

Gränserna i procent avser procent av referenspunktens halt. Justering av mätutrustning ska dokumenteras.

Mätvärden från perioden efter senaste godkända kontroll räknas inte som giltiga mätvärden om de gränser som anges i första stycket överskrids.

Bestämning av rökgasflöde

8 § Rökgasflöde kan bestämmas genom mätning eller beräkning. En metod som ger representativt resultat ska användas.

Rutiner ska finnas för skötsel, kontroll och underhåll av mätutrustning för mätning och beräkning av rökgasflöde. Mätutrustningen ska skötas i enlighet med tillverkarens eller leverantörens rekommendationer. Åtgärder vid skötsel, kontroll och underhåll ska dokumenteras.

Mätning av rökgasflöde

9 § Om rökgasflödet bestäms genom mätning ska utrustning väljas som är anpassad till förhållanden i rökgaskanalen.

Beräkning av rökgasflöde

10 § Om rökgasflödet beräknas gäller följande:

1. Beräkningsformler, bränsledata och konstanter ska kunna verifieras.
2. Värde på fukthalt i bränsle ska verifieras minst en gång per kalendermånad och uppdateras vid förändring. Övriga bränsledataparametrar ska uppdateras vid behov, dock minst en gång per kalenderår.
3. Rutiner för att uppdatera beräkningsformler, bränsledata och övriga konstanter ska finnas. Rutinerna ska uppdateras vid behov.
4. Bränsleanalyser ska utföras enligt tillämpliga standarder.
5. Fasta bränslenyckeltal som på förhand godkänts av Naturvårdsverket får användas.

Registrering och behandling av mätdata

11 § Vid bestämning av NO_x-utsläpp med mätsystem som inte använder växlande mätning ska halvtimmes- eller heltimmesmedelvärden bildas. Dessa medelvärden beräknas från giltiga mätvärden jämnt fördelade under minst två tredjedelar av medelvärdesbildningsperioden, det vill säga tjugo minuter per halvtimme respektive fyrtio minuter per timme.

12 § Vid bestämning av NO_x-utsläpp med mätsystem som använder växlande mätning ska halvtimmes- eller heltimmesmedelvärden bildas av giltiga mätvärden från minst fem mätperioder jämnt fördelade över medelvärdesbildningsperioden. Den sammanlagda mättiden under medelvärdesbildningsperioden ska vara minst fem minuter per mätpunkt och parameter.

13 § Mängd NO_x per medelvärdesbildningsperiod ska beräknas genom att multiplicera medelvärdena för halt och rökgasflöde. Medelvärden som ligger under den nedre detektionsgränsen ska anges till den gashalt som utgör den nedre detektionsgränsen.

Mängden NO_x per dygn, månad och år ska beräknas genom att summera mängderna för medelvärdesbildningsperioderna.

Mängden NO_x ska anges i kilogram.

14 § De formler, konstanter och mätvärden som används för bestämning av NO_x-utsläpp ska sparas digitalt, på utskrifter eller på annat lämpligt sätt och kunna kopplas till respektive medelvärden.

15 § Under perioder då den fasta mätutrustningen inte registrerat giltiga mätvärden får mätvärden för upp till 37 timmar per kalendermånad uppskattas med hjälp av mätvärden från jämförbara driftförhållanden.

16 § Perioder utan giltiga mätvärden ska dokumenteras.

Jämförande mätning

17 § Den avgiftsskyldige ska ombesörja att en jämförande mätning enligt 18-29 §§ utförs av ett laboratorium som är ackrediterat för uppgiften i enlighet med lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Resultaten från den jämförande mätningen ska redovisas i en skriftlig rapport i enlighet med kraven i SS-EN ISO/IEC 17025 och SIS-CEN/TS 15675.

Jämförande mätning får även utföras av ett laboratorium från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen, Turkiet eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om laboratoriet

1. är ackrediterat för uppgiften enligt kraven i standarden SS-EN ISO/IEC 17025 och SIS-CEN/TS 15675 av ett ackrediteringsorgan som uppfyller och tillämpar kraven i standarden SS-EN ISO/IEC 17011:2005, eller
2. på annat sätt erbjuder motsvarande garantier i fråga om teknisk och yrkesmässig kompetens samt garantier om oberoende.

18 § Jämförande mätning ska utföras minst en gång per kalenderår.

För de produktionsenheter vars årliga drifttid understiger 2 000 drifttimmar ska denna kontroll istället ske minst en gång vart tredje avgiftspliktigt år.

Omfattning

19 § Jämförande mätning ska omfatta följande:

1. Hela den fasta mätutrustning som används för bestämning av gashalter som används vid bestämning av NO_x-utsläpp.
2. Mätning av andelen NO₂, om sådan används vid bestämning av gashalt enligt 4 §.
3. Hela den fasta mätutrustning som används för bestämning av rökgasflöde.
4. Mätutrustningen för rökgastemperatur, om den avgiftsskyldige använder rökgastemperaturen som en ingående parameter vid beräkning av rökgasflödet.

Vid jämförande mätning ska det ackrediterade laboratoriet i första hand bestämma rökgasflödet genom mätning. Om mätning i rökgaskanalen inte är praktiskt genomförbar eller inte ger representativa mätresultat ska bestämningen

utföras genom beräkning.

Jämförande mätning ska utvärderas i det tillstånd (fuktigt eller torrt) som den fasta mätutrustningen använder i den slutliga beräkningen av massflödet av NO_x.

Provtagningspunkt

20 § Provtagningspunkt för kontrollmätutrustningen ska placeras enligt kraven i 3 §.

Mätvärdespar och mättid

21 § För de parametrar som enligt 19 § omfattas av den jämförande mätningen ska samhörande mätvärdespar från fast mätutrustning och kontrollmätutrustning bildas av representativa mätvärden som bestämts under samma tidsperiod. Om den fasta mätutrustningen kontinuerligt mäter NO och NO₂ var för sig, eller använder konverter, ska mätvärdespar bildas för NO_x. Om endast NO mäts ska mätvärdespar bildas för NO. Antalet mätvärdespar ska vara minst tio. Mätvärden ska anges med minst två gällande siffror.

22 § För varje mätvärdespar ska mättiden vara minst 60 minuter och sammanfalla med den tidsperiod som anläggningens beräkningsprogram använder för att beräkna timmedelvärden alternativt två halvtimmesmedelvärden.

Kortare mättid än vad som anges i första stycket kan användas om någon av följande omständigheter är uppfyllda:

1. Den fasta mätutrustningen använder växlande mätning mellan produktionsenheter med samma bränsle. I detta fall ska mättiden för varje mätvärdespar för åtminstone en av produktionsenheterna vara minst 60 minuter och för övriga produktionsenheter minst 20 minuter.
2. Bränslet är gas eller olja. I detta fall ska mättiden för varje mätvärdespar vara minst 20 minuter per produktionsenhet.
3. Pulshastighetsmetod används.

23 § Skillnaden mellan mätvärdesparen ska beräknas för varje parameter som ingår i jämförande mätning. Medelvärdet och standardavvikelsen ska beräknas för varje serie av sådana skillnader. Det ska fastställas om skillnaden är systematisk.

Gashalter

24 § För NO respektive NO_x får absolutbeloppet av en skillnad som är systematisk vara högst 10 procent av den fasta mätutrustningens medelvärde eller högst 5,0 ppm om den fasta mätutrustningens medelvärde är mindre än 50 ppm.

För dessa parametrar får standardavvikelsen vara högst 5,0 procent av den fasta mätutrustningens medelvärde, eller högst 2,5 ppm om den fasta mätutrustningens medelvärde är mindre än 50 ppm.

För O₂ och CO₂ får absolutbeloppet av en skillnad som är systematisk vara högst 0,50 volymprocent och standardavvikelsen får vara högst 0,25 volymprocent.

Rökgasflöde

25 § När jämförande mätning av rökgasflöde utförs genom beräkning kan rökgasflödet beräknas utifrån två alternativ benämnda *Beräkning A* och *Beräkning B*.

Beräkningarna ska göras enligt nedan:

1. Om den avgiftsskyldige mäter rökgasflödet ska det ackrediterade laboratoriet utföra *Beräkning A*.
2. Om den avgiftsskyldige beräknar rökgasflödet ska det ackrediterade laboratoriet utföra *Beräkning A* och *Beräkning B*.

I *Beräkning A* och *Beräkning B* ska de beräkningsformler och konstanter som används vara relevanta för produktionsenheten. Uppmätta parametrar och bränsledata ska följa det som anges i 26 och 27 §§. I övrigt ska beräkningarna följa 10 § 1 och 4.

26 § I *Beräkning A* ska värden för bränsledata och mätvärden för kontinuerligt mätta parametrar bestämmas och hämtas på följande sätt:

1. Om det ackrediterade laboratoriet använder uppmätt panneffekt, bränsleflöde eller förbränningsluftflöde får mätvärden för dessa parametrar hämtas från den avgiftsskyldiges mätning.
2. Om den avgiftsskyldige beräknar rökgasflödet och i detta syfte mäter rökgastemperatur, halt av O₂ eller halt av CO₂, ska mätvärden för dessa parametrar hämtas från den avgiftsskyldiges mätning.
3. För övriga uppmätta parametrar ska det ackrediterade laboratoriet använda mätvärden från egna kontinuerliga mätningar.
4. Om den avgiftsskyldige eldar fossil olja, naturgas eller gasol och har tillgång till aktuella bränsledata från bränsleleverantör eller analysprotokoll får det ackrediterade laboratoriet använda dessa bränsledata. I övriga fall ska det ackrediterade laboratoriet använda bränsledata från analys av bränsleprover som tas vid den jämförande mätningen och är representativa för det bränsle som eldas under den jämförande mätningen av rökgasflöde.

27 § I *Beräkning B* ska samtliga värden för bränsledata och mätvärden för kontinuerligt mätta parametrar hämtas från det fasta mätsystemet. *Beräkning B* är en formelkontroll.

28 § Högsta tillåtna avvikelser vid jämförande mätning av rökgasflöde, i procent av den fasta mätutrustningens medelvärde, framgår av följande tabell:

Fast mätutrustning	Kontroll-mätutrustning	Systematisk skillnad (absolutbelopp)	Standard-avvikelse
Mätning	Mätning	15	5,0
Mätning	Beräkning A	10	5,0
Beräkning	Mätning	15	5,0
Beräkning	Beräkning A	5,0	2,5
Beräkning	Beräkning B	3,0	1,5

Rökgastemperatur

29 § Om det ackrediterade laboratoriet ska utföra en jämförande mätning av den avgiftsskyldiges mätutrustning för rökgastemperatur enligt 19 § får inte skillnaden mellan den fasta mätutrustningens medelvärde och kontrollmätutrustningens medelvärde överstiga 10 °C.

Skyldighet att undersöka och vidta åtgärder

30 § Om bestämmelserna i 24, 28 eller 29 §§ överträds vid den jämförande mätningen ska den avgiftsskyldige undersöka orsaken. Denna undersökning bör utföras inom 10 veckor, räknat från tidpunkten då den jämförande mätningen utfördes. Om orsaken kan fastställas ska korrigerande åtgärder vidtas utan dröjsmål.

Undantag

31 § Naturvårdsverket kan i det enskilda fallet medge undantag från bestämmelserna i dessa föreskrifter om det finns särskilda skäl. Ansökan om undantag görs skriftligen hos Naturvårdsverket. Ansökan ska innehålla uppgifter om från vilken bestämmelse undantag söks, och de skäl som åberopas till grund för ansökan. Ansökan bör ges in så snart den omständighet som ligger till grund för ansökan blev känd för den avgiftsskyldige. Ansökan ska dock ha kommit in till Naturvårdsverket senast den 25 januari året efter redovisningsåret.

Prövning på initiativ av Naturvårdsverket

32 § Naturvårdsverket får på eget initiativ pröva om den som kontinuerligt mäter och registrerar utsläppen med hjälp av mätutrustning uppfyller de särskilda krav som avses i 5 § lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, trots att inte samtliga krav i dessa föreskrifter är uppfyllda. För att de särskilda kraven ska anses uppfyllda får endast en ringa brist föreligga.

Övergångsbestämmelser

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2017, då Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2004:6) om mätutrustning för bestämmande av miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion ska upphöra att gälla.

Naturvårdsverket

NN